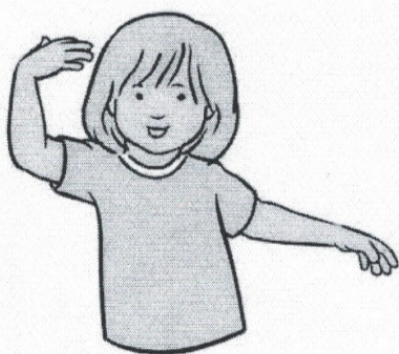
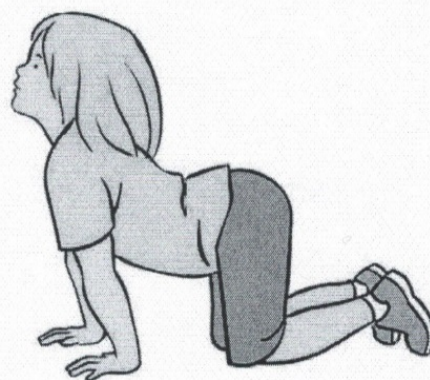

Zvířátka

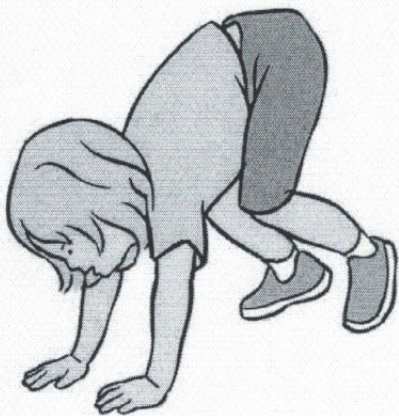
Děti, znáte zvířátka?
Kočku, žabku, kuřátka?
Kočka se protahuje,
po myšičce pokukuje.
Žabička zas v trávě skáče,
mává na koníka a sekáče.
Kuřátka na dvoře zobají zrní,
okolo slepičky spolu se honí.

1 Děti, znáte zvířátka?
Kočku, žabku, kuřátka?
(rukou svoláváme děti)

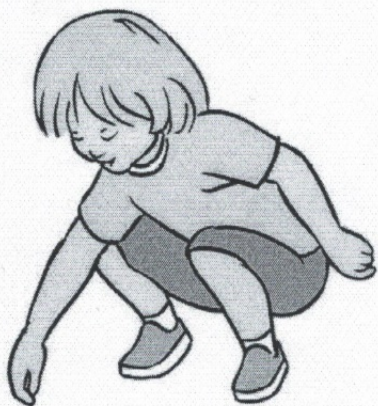
2 Kočka se protahuje,
po myšičce pokukuje.
(klekneme si na čtyři a děláme kočku)

3 Žabička zas v trávě skáče,
(skáčeme jako žába)

4 mává na koníka a sekáče.
(v dřepu máváme)

5 Kuřátka na dvoře zobají zrní,
(dřepneme si a rukou naznačujeme
zobání)

6 okolo slepičky spolu se honí.
(stoupneme si a běžíme dokola)

té zbyl v zemi důlek. Pipka nedávala pozor na cestu a buch!, spadla do důlku. Bědovala, naříkala, ale z důlku se nedostala.

Zatím se kohoutek vrátil jinou stranou a nasypal kuřátkům sladké krupičky. Kuřátka zobají a kohoutek si je počítá. Když jich napočítal jen osm, ptá se starostlivě: „Kde je Pipka?“ Ale nikdo o ní nevěděl. I rozběhla se kuřátka po dvorečku, ale o Pipece nikde ani vidu, ani slechu. Slepíčka naříkala, že snad se utopila v rybníce. Prosila tedy kmotříčku kačičku, aby prohlédla vodu, a sama zase prohlížela ve dvoře každý koutek.

Zatím jedno kuřátko zaběhlo do zahrádky a tam někdo naříkal: „Píp, píp!“ – „To je naše Pipka,“ raduje se kuřátko a běží k liliím. A hle! V důlku sedí zmořená Pipka a naříká, že zahyne. „Neplač, Pipko!“ těší ji kuřátko. „Hodím do jamky lupínek a bude dobře!“ Hodilo dolů žlutý lístek. Pipka se naň postavila, ale z důlku nemohla. Kuřátko hledalo jiný lístek a zase s ním k jamce. Ale důlek byl pořád příliš hluboký a Pipka stále naříkala: „Zahynu dříve, než samo důlek naplníš. Škoda, že nás není víc!“ Běželo kuřátko pro ostatní a za chvíli osm zobáčků snášelo do důlku zvadlé listy a suché větvičky. Teď se důlek rychle zasypával, Pipka po násypu vystupovala výš a výš a už jí vykukovala hlavička. „Dobře, že je nás devět!“ zajásala a hop! vyskočila mezi kuřátka. Kuřátka s ní běžela domů a slepička nevěděla radostí, co počít. Vtom se od rybníka vracela kachna se svou rodinou a také byla ráda, že je Pipka zase na světě. Každému kachňátku Pipka vyprávěla, jak spadla do důlku a jak ji osm kuřátek vysvobodilo. „Dobře, že je nás devět!“ stále si přitom pochvalovala.

Ze sladké krupičky našla Pipka jen jediné zrnko v pohozeném kornoutku, a to ještě byla dlužna ptáčkoví.

A přece ostatním kuřátkům přála a vždycky říkala: „Dobře, že je nás devět!“

Na výsluní

12 ● Oblasti k využití v práci s dětmi

Filozofie Velikonoc je pro *dětské chápání složitá*, proto není příliš vhodné zejména v mladším věku ji dopodrobna s dětmi rozebírat. Doporučuji *obracet se především k přírodě*, se kterou je dítě bytostně spjato. Velikonoce jsou *svátkem vzkříšení* a tuto myšlenku s dětmi aplikujeme na přírodu, v níž vše ožívá, pozvedá se, roste, kvete.

I. Dramatické a pohybové hry

✿ **Téma**

VAJÍČKO

• **Hra Hledání vajíček**

Je možné hru uskutečnit ve třídě nebo také na zahradě. Vajíčko může hledat pouze jedno dítě nebo současně všechny děti, každé dítě to svoje. Také je možné tento námět použít pro Slavnost s rodiči.

Jako motivace může posloužit tento příběh, který vypráví učitelka.

Byl jednou jeden zvon, který se jmenoval Eliášek.

O Velikonočních svátcích na Zelený čtvrtek také on, tak jako všechny ostatní zvony, odletěl do Říma. Chtěl tam navštívit cukráře a poprosit ho o čokoládová vajíčka pro děti. Cestou však trochu zabloudil a nebyť vlaštovičky, která mu ukázala cestu, asi by cukráře nezastihl. Ten právě ve chvíli, kdy Eliášek doletěl, zavíral cukrářský krám. Ale vajíčka pro děti Eliáškovi dal. Celou noc pak Eliášek spěchal zpátky do mateřské školy, ale jak byl unavený, košíček s vajíčky mu vypadl a vajíčka se rozkutálela po zahradě (vtom se ozve ze zahrady zvonek). Eliášek se právě probudil a volá nás, abychom si šli na zahradu najít každý to svoje vajíčko.

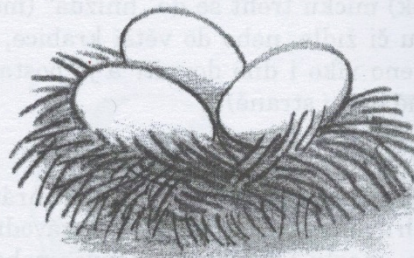
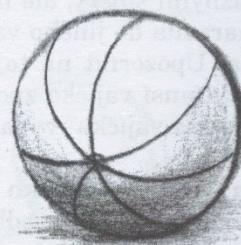
• **Hra Vajíčka v hnízdě**

Na zemi leží 3–4 velké obruče (hnízda). Podle pokynů učitelky děti jsou vajíčka a vytvářejí skupiny o určitém počtu, např.:

„V hnízdech jsou 4 vajíčka (2 vajíčka, hnízda jsou prázdná, všechna vajíčka jsou v jednom hnízdě, ...)“

• **Závody s vajíčkem**

Děti vytvoří 2–3 zástupy o stejném počtu. Skupiny závodí v přenášení vajíčka na lžici tak, aby se vystřídali všichni hráči. U menších dětí je vhodné použít k přenášení nějaký hlubší předmět, např. naběračku nebo košíček, krabičku od másla apod.

• Hra Kvočna hledá kuře

Je to hra sluchová. Jako motivace může posloužit pohádka F. Kozíška „Devět“. Jedno dítě je kvočna a má zavázané oči. Jiné dítě, které učitelka vybere, je kuřátko. Kuře pípá někde v prostoru herny a úkolem kvočny je najít ho podle směru pípání.

Obměna: Kvočna hádá, kterému dítěti patří „pípavý hlas“.

✧ Téma RŮZNÉ

• Hra Na zaječí pelíšky

Děti vytvoří trojice. Dvě z dětí stojí vedle sebe a drží se za ruce (pelíšek), třetí stojí mezi nimi (zajíc). Trojice jsou rozmístěny různě po prostoru herny. Další dítě má roli lišky a jiné dítě roli zajíce bez pelíšku. Princip hry spočívá v tom, že liška honí zajíce bez pelíšku, který se snaží vběhnout do některého obsazeného. Když tak učiní, před liškou se zachrání, avšak zajíc, jenž v pelíšku přebýval, teď musí vyběhnout a liška honí jeho. Pokud se mu nepodaří včas schovat v dalším pelíšku a liška ho chytí, stává se on liškou.

• Hra Na obří vejce

Na koberci pomoci lana, dlouhých šálů, provazu apod. vytvoříme obrys velikého vajíčka. Společně s dětmi vajíčko – kraslici zdobíme pomocí různě barevné vlny, kamínků, nasušených plodů, obarvených organýtových stuh apod.

• Hra Co patří k Velikonocům

Učitelka shromáždí několik předmětů, z nichž některé patří k Velikonocům, na rozprostřený šátek (např. kraslice, bílé vajíčko, řehtačka, zvon, pomlázka, vrbový proutek, maňásky kuřete, slepice, kohouta, zajíce, forma na pečení beránka atd.). Děti mají možnost si

všechny předměty na nějakou chvíli prohlédnout a pak určí, které z nich k Velikonocům patří, které ne.

Obměna: všechny předměty jsou přikryty šátkem, děti zavřou oči, učitelka jeden nebo více předmětů odebere a děti hádají, které předměty zmizely.

• Hra Asociace ke slovu

Děti sedí v kruhu, jedno dítě má v ruce vajíčko a koulením vybírá další dítě. Přitom říká:

*„Kutálej se, vajíčko, kutálej,
co patří k Velikonocům, povídej.“*

Co všechno se dětem vybaví v mysli při slově „Velikonoce“ (např. vajíčko, výroba kraslic, setí obilí do květináčů, řezání vrbových proutků, pečení beránků a mazanců,...), to řeknou.

• Hra Kdo to ťuká

Sluchová hra, při níž je úkolem rozlišit určitý rytmus, umět zopakovat rytmus nebo si vymyslet svůj rytmus. Učitelka určí určitý rytmus pro „kvočnu, kohouta, kteří klova zobáčkem, a pro kuře, které ťuká ve vajíčku“. Děti určují, kdo to právě ťuká. Mohou také tento rytmus po učitelce zopakovat nebo si vymyslet jiný.

• Skládání puzzle

Staré velikonoční pohledy podlepíme na pospané straně barevným papírem. Po zaschnutí pohled rozstříháme na různé tvary. Z hromádky rozstříhaných tvarů děti nejdříve vybírají části shodné barvy. Potom hromádku stejné barvy skládají v jeden obrázek – původní pohled.

• Hra Na vodníka

Hra pochází z Čech. Děvčata se domluví, kde má být voda, kde břeh. Uprostřed vody je vodník a dělá, jako by něco spravoval. Děvčata vstoupí do vody, dělají pohyby jako při praní a říkají:

„Peru, peru plínky na ty bílý vínky.

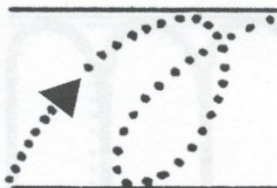
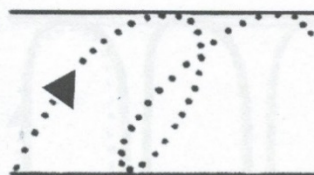
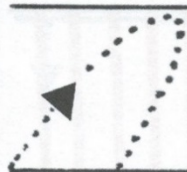
Peru, peru košile na ty Boží neděle.

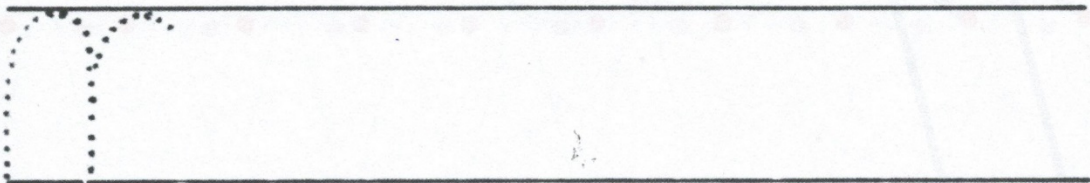
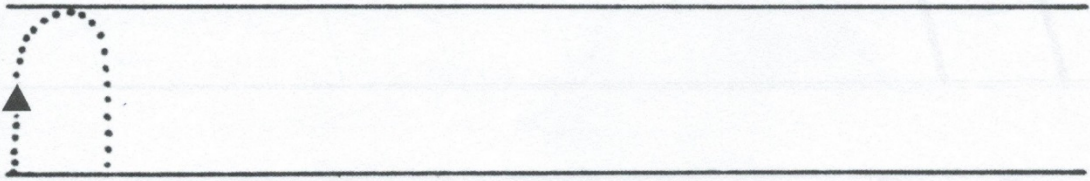
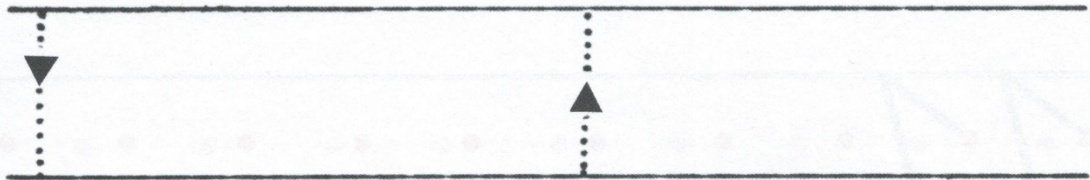
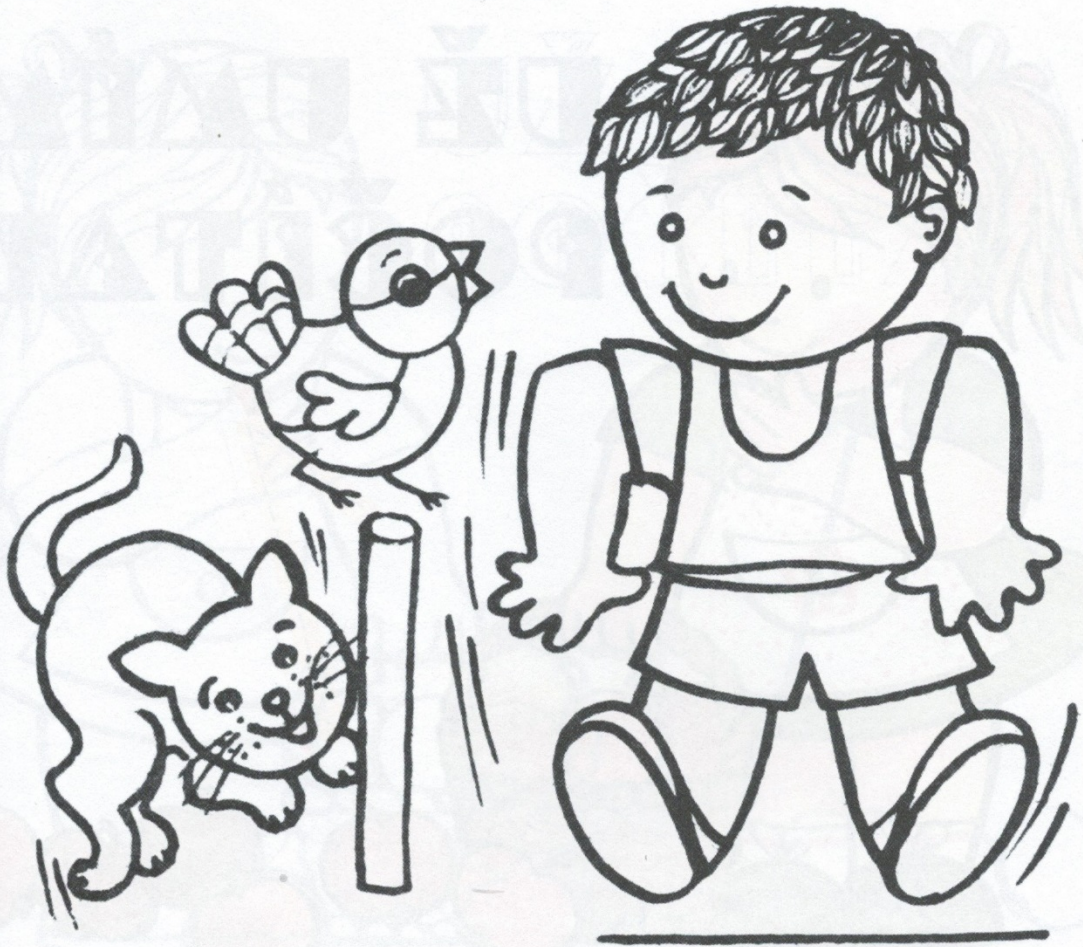
Peru, peru šátky na zelený svátky.“

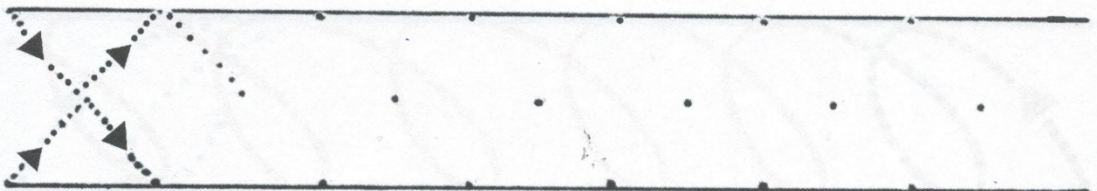
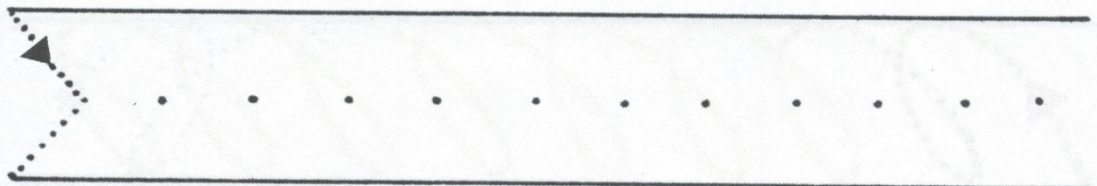
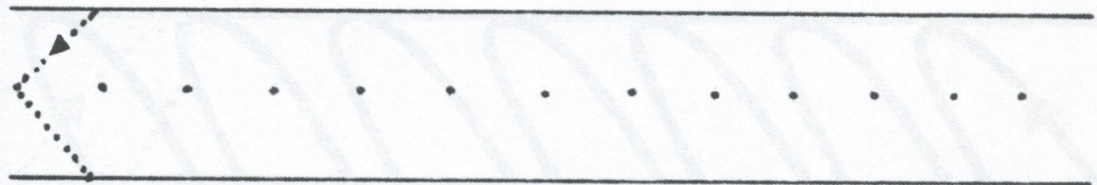
Najednou jako by před sebou uviděly ryбку, vykřiknou: „Rybičky, zlaté rybičky!“ a začnou po nich chňapat. Vodník vyskočí a huhňá: „Za to mi dáte své dušičky!“ a chce jedno z děvčat chytit. Ty se dají do běhu a utíkají, dokud nejsou na břehu, kde končí vodníkovovo právo.

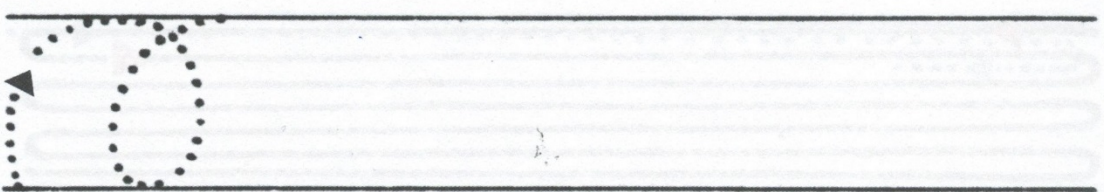
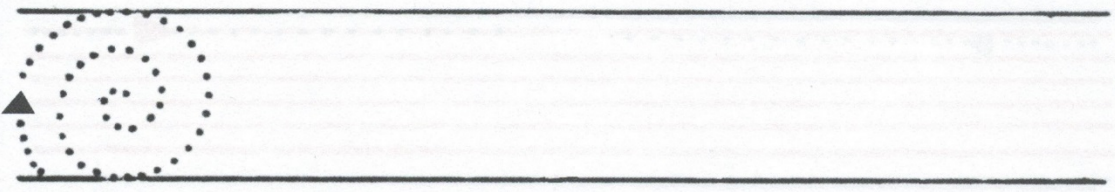
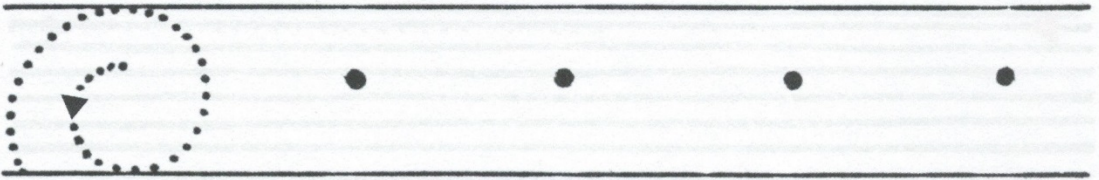

DĚTI, PROCVIČTE A UVOLNĚTE SI SVOJI RUKU A NEZAPOMEŇTE NA SPRÁVNÉ DRŽENÍ TUŽKY:

✪ Téma
ZAJÍČEK

ZAJÍČKOVA KOLEDA

Josef Kozíšek

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl kopu vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,
a já řekl: „Ne, ne, ne!“

Ráno

Na dvorečku za potokem
mám já strýce králíčka,
tomu nosím každým rokem
malovaná vajíčka.

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
dojdu-li tam bez nehody,
dám mu kopu vajíček.

ŠEL ZAJÍČEK BRÁZDOU

lidová

Šel zajíček brázdou,
měl kapsičku prázdnou.
Potkala ho Káče,
dala mu koláče.
A dala mu čtyři groše,
aby koupil dětem kaše.
On si koupil tabáku.
Sakvalenský lájďáku!

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ:

<https://www.heky.cz/2015/03/vytvorte-velikonocni-zajicky-z-rolicek-toaletniho-papiru/>

<https://kreativnitechiky.cz/velikonocni-girlanda-vyroba-dekorace/>